

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **I.G.,** bytem ...

zastoupen Mgr. Bc. Milanem Honzejkem, advokátem, sídlem
Hrnčířská 2985, Česká Lípa,

proti

žalovanému: **Krajskému úřadu Plzeňského kraje,** sídlem Plzeň, Škroupova 18,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2017 č. j. DSH/13069/17

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2017 č. j. DSH/13069/17, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností (dále jen „prvoinstanční orgán“), č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

MMP/190894/17 ze dne 3. 8. 2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), podle kterého se žalobce dopustil správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a byla mu uložena podle § 125f odst. 3 téhož zákona pokuta ve výši 2.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Žalobce požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení

II.

Žaloba

2. Žalobce namítá jednak nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, jednak jeho nezákonnost. Podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu „se v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“ Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu „odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, správními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“
3. Požadavky na řádné odůvodnění rozhodnutí správních orgánů plynou z citovaných ustanovení správního řádu a také z rozhodnutí správních soudů, dle nichž je třeba, aby se správní orgán vypořádal se všemi námitkami účastníků řízení, a to takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možné dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené (stejně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Pokud odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nesplňuje dostatečně zmíněné požadavky, může být zatíženo nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tento závěr se uplatní i pro odvolací řízení, kdy nevypořádání se s uplatněnými odvolacími námitkami způsobuje nepřezkoumatelnost dle citovaného ustanovení.
4. Žalobce jak v řízení před správním orgánem nalézacím, tak v řízení odvolacím namítl, že je v registru vozidel evidován jako provozovatel a zároveň jako vlastník neoprávněně. K tomuto tvrzení žalobce navrhl důkaz spisem MÚ Česká Lípa, sp. zn. MUCL/34185/2017. Ze spisu je zřejmé, že v tomto řízení se žalobce snaží o to, aby nebyl dále neoprávněně zapsán jako vlastník a provozovatel předmětného motorového vozidla. Věc se v současné době nachází u Úřadu pro ochranu osobních údajů pro podezření na zpracovávání osobních údajů v rozporu se zákonem. Písemnou kupní smlouvou o prodeji automobilu ze dne 27. 9. 2015 žalobce převedl vlastnictví automobilu Mazda, reg. zn. ..., na kupujícího - firmu Campala Capital s.r.o., se sídlem Drahojlova 1019/27, 190 00 Praha 9, IČO:28916810. Spolu s uzavřením kupní smlouvy byly kupující předány doklady nutné k jeho provozování a plná moc s ověřeným podpisem opravňujícím k přepisu vozidla v registru silničních vozidel. Kupující však, vybaven plnou mocí, nepřepsal vozidlo v registru, začal páchat dopravní přestupky a nereagoval na výzvy ke zjednání nápravy. Proto, v zájmu odstranit nežádoucí stav 8. března 2017 jednak zahájil řízení o zlikvidování

údaje o vlastnictví a provozovatelství vozidla v registru - MUCL/34185/2017, a dále podal 31. 5. 2016 trestní oznámení na OSZ Česká Lípa pro poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku. Odvolací správní orgán za tohoto stavu nezákonně a především v rozporu s právními stanovisky, jež jsou obsaženy např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 254/2016 ze dne 6. prosince 2016 vyložil odpovědnost za správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu tak, že odpovědnou osobou je ten, kdo je zapsán v registru a to až do okamžiku, než dojde ke změně zápisu vlastníka vozidla.

5. Podle názoru žalobce to není vlastník, kdo má odpovědnost, za to, že stav v registru odpovídá skutečnosti. Pokud jsou pochybnosti o správnosti zápisu v registru je ten kdo ho vede povinen minimálně zapsat k údaji poznámku o možné nepřesnosti údaje. Pokud byl předložen legální nabývací titul, navíc podložen trestním oznámením je na místě žádat aby údaj „Provozovatel“ byl v registru zlikvidován a to k datu, kdy k tomu fakticky došlo, tj. k datu 27. 9. 2015. Pokud se zjistí, že zápis vlastníka a provozovatele je v rozporu se skutečným stavem, je třeba upřednostnit stav, kdy v registru není vlastník evidován vůbec. A pokud takovou situaci zjistí správní orgán, který s výstupy z registru pracuje, měl by jim věnovat patřičnou pozornost. Napadenému rozhodnutí žalobce vytýkám, že se žalovaný správní orgán vůbec nevypořádal s námitkou, že údaj o tom, že je provozovatelem, je údaj zpracovaný v rozporu se zákonem na ochranu osobních údajů. Údaje v registru zpracované v rozporu se zákonem na ochranu osobních údajů nemohou založit objektivní odpovědnost chybně zapsaného subjektu.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Žalovaný uvedl, že obdobné námitky, které žalobce uvádí v žalobě, uvedl žalobce již v odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Žalovaný konstatuje, že se dostatečným a vyčerpávajícím způsobem k těmto námitkám vyjádřil v napadeném rozhodnutí, kde závěrem konstatoval, že na podkladě provedeného dokazování byl skutkový stav beze vší pochybnost zjištěn. Žalovaný k věci uvádí toliko, že zcela setrvává na svém napadeném rozhodnutí. K námitkám žalobce žalovaný uvádí, že se s námitkami vypořádal v napadeném rozhodnutí, kdy na toto tak v plném rozsahu odkazuje.

IV. Replika žalobce

8. V replice žalobce shrnul svou dosavadní argumentaci podporující závěr, že v době spáchání správního deliktu nebyl provozovatel vozidla Mazda a na podporu svých tvrzení soudu předložil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 7. 6. 2018, č. j. 11 C 1/2018 – 37.

V. Posouzení věci soudem

9. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

VI.

Rozhodnutí soudu

10. Žaloba není důvodná.

11. Žalobce opírá svůj závěr, že v době spáchání správních deliktů (tj. 20. 3. 2016, 10. 4. 2016, 5. 6. 2016) nebyl vlastníkem a provozovatelem vozidla tovární značky Mazda, registrační značky ..., o kupní smlouvu ze dne 27. 9. 2015, jíž převedl předmětný automobil na společnost Campala Capital s. r. o. Totožnou argumentaci žalobce uplatnil již v rámci správního řízení, prvoinstanční orgán k ní uvedl, že „Správní orgán k výše uvedeným námitkám provozovatele vozidla v prvé řadě uvádí, že ačkoli ve dnech spáchání předmětných přestupků již měla mít na základě kupní smlouvy vozidlo zakoupeno společnost Campala Capital, s.r.o., stěžejní skutečností nadále zůstává, že co by vlastník a provozovatel vozidla RZ: ... byl zjištěn ke dni spáchání výše uvedených přestupků, provedeným výpisem v centrálním registru vozidel právě I.G., nar. ... V tomto bodě rovněž správní orgán odkazuje na ustanovení § 2 písm. b) zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že provozovatelem vozidla je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel, přičemž výpis z centrálního registru vozidel ze dne 24. 3. 2017 prokazuje, že I.G. je stále zapsán coby vlastník a provozovatel předmětného vozidla, a tudíž na něj dopadá odpovědnost za spáchání správních deliktů provozovatele vozidla, ke kterým došlo v souvislosti se spáchanými přestupky. Správní orgán rovněž uvádí, že pouhá existence výše uvedené smlouvy nemůže zakládat přechod či přenos práva povinností na jinou osobu dle zákona o silničním provozu, tedy odpovědnosti ze správního deliktu nemohou provozovatele vozidla zbavit ani smluvní ujednání. Správní orgán v tomto ohledu odkazuje na ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen "zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích"), ze kterého vyplývá, že žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení se podává do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu. Správní orgán nad rámec uvedeného podotýká, že ustanovení § 125f odst. 5 písm. b) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 9. 2016 mimo jiné stanoví, že provozovatel vozidla za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. Zákonodárce tak zcela zjevně předvídal situaci, která nastala v případě výše uvedeného provozovatele. Nelze však než konstatovat, že k přechodu povinností na nového provozovatele může dojít nejdříve až právě okamžikem podání žádosti o zápis změny provozovatele vozidla. Do té doby, v souladu s principy objektivní odpovědnosti, odpovídá za splnění povinností provozovatele vozidla osoba jako taková uvedená v registru vozidel. Je tak pouze na provozovateli vozidla, jaké přijme v případě prodeje vozidla opatření, aby se nastalé situace vyvaroval. Správní orgán se rovněž neztotožňuje s názorem provozovatele vozidla, že nebyla vyvinuta žádná aktivita, a nebyly učiněny ani žádné faktické kroky ke zjištění pachatele přestupku, neboť informace sdělené provozovatelem vozidla byly prověřeny tím, že byla předvolána k podání vysvětlení k předmětným přestupkům společnost Campala Capital, s.r.o., jež měla mít vozidlo na základě smlouvy ze dne 27. 9. 2015 ve vlastnictví. Přestože bylo předvolání jmenované společnosti doručeno do schránky za užití institutu fikce doručení, kdy uplynulo 10 dnů od dodání datové zprávy do schránky příjemce, aniž by se do schránky přihlásila osoba, která má s ohledem na rozsah s oprávněním přístup k dodanému dokumentu dle ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění, jednalo se o doručení řádné, přičemž nikdo oprávněný jednat za tuto společnost se k podání vysvětlení k daným přestupkům nedostavil a nesdělil tak rozhodné skutečnosti vedoucí k jednoznačnému zjištění a určení řidiče vozidla. Správní orgán má za to, že z jeho strany byly

učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupků, kdy na základě výše uvedených skutečností, které neodůvodňovaly zahájení řízení proti určité osobě, byla věc přestupků odložena.“

12. Stran určení provozovatele vozidla prvoinstanční orgán dospěl ke zcela správným a logickým závěrům, s nimiž se soud v plném rozsahu ztotožňuje. Je třeba si uvědomit, že pojem „*provozovatel vozidla*“ vymezuje § 2 písm. b) zákona o silničním provozu tak, že provozovatelem je „*je vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu.*“ Definici provozovatele vozidla dále obsahuje zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích v § 2 odst. 15, podle kterého „*je provozovatelem silničního vozidla osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.*“ Z citovaných ustanovení je tak zcela jasně patrné, že definice pojmu provozovatel vozidla je založena na veřejnoprávním evidenčním principu – zápisu v registru vozidel, nikoliv na soukromoprávním (vlastnickém) vztahu. K otázce vztahu vlastnictví vozidla a zápisu v registru vozidel se pregnantně vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/2017 – 51, když uvedl, že „*podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích je provozovatelem vlastník uvedený v registru vozidel, bez ohledu na to, zda je skutečně vlastníkem. (...) Určení provozovatele ve smyslu zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích je tak dáno výhradně evidenčním stavem v registru vozidel, nikoli skutečným (právním) stavem.*“
13. Skutečnost, že žalobce v době spáchání jednotlivých skutků nebyl vlastníkem předmětného vozidla, je tudíž pro posouzení jeho odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla zcela irrelevantní, neboť pro určení provozovatele vozidla (na rozdíl od vlastníka) má zápis do registru konstitutivní charakter, správní orgány proto postupovaly zákoným způsobem, když za správní delikt potrestaly osobu, jež byla ke dni jeho spáchání vedena v registru jako provozovatel, tj. žalobce.
14. Nepříkladný je odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 254/2016 – 33, neboť v daném případě nebyla řešena odpovědnost provozovatele vozidla, ale zcela jiná právní otázka – zda změna údajů v registru může být učiněna i na žádost osoby, která je jako vlastník stále v registru evidována, ale dostatečným způsobem prokáže, že reálným vlastníkem vozidla již není, přičemž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takový postup je souladný se zákonem. Z daného rozsudku tedy plyne pouze to, že žalobci nic nebránilo, aby podal žádost o změnu zápisu provozovatele vozidla v registru silničních vozidel již v době předcházející spáchání správního deliktu, čímž by se odpovědnosti za správní delikt zprostil. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že mezi uzavřením kupní smlouvy (27. 9. 2015) a spácháním prvního skutku (20. 3. 2016) uplynula dostatečně dlouhá doba, v níž žalobce měl možnost, pokud by dostal požadavku dostatečné opatrnosti, situaci i při nedostatečné součinnosti nabyvatele vozidla vyřešit právě žádostí o změnu zápisu provozovatele.
15. Na závěru soudu o nedůvodnosti žaloby nemůže nic změnit ani znění výroku I. shora citovaného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4, podle něhož „*se určuje, že žalobce není od 27. 9. 2015 vlastníkem a provozovatelem (zvýrazněno zdejším soudem) osobního automobilu Mazda 626, registrační značky ...*“ Zatímco určení vlastníka není pro projednávanou věc rozhodné (viz výše), k provedení změny údajů v registru vozidel je v souladu s § 80 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích oprávněn výlučně obecní úřad obce s rozšířenou působností, v žádném případě tak nemůže činit

soud v civilním řízení v rámci řízení o určovací žalobě. V dané části je tak rozhodnutí soudu nicotné (rozhodoval o otázce, ve vztahu k níž nebyla vůbec založena jeho pravomoc) a zdejší soud se jím nemohl řídit a předběžnou otázku určení provozovatele vozidla posoudil samostatně, a to ve shodě s žalovaným. Soud doplňuje, že místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je kompetentní posoudit námitky žalobce opírající se o tvrzení, že v registru vozidel má být zapsán jiný subjekt, v nyní přezkoumávaném řízení pro ně není prostor a žalovanému, resp. prvoinstančnímu orgánu, nemůže být vytýkáno, že se ve svých úvahách jimi blíže nezabýval a omezil se pouze na zjištění osoby vedené v registru jako provozovatel.

16. Pokud se jedná o zcela obecně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, pak soudu nezbyvá soudu než uvést, že rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů nepokládá, naopak závěry žalovaného, resp. prvoinstančního orgánu, se soudu jeví jako dobře seznatelné. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl k jednotlivým námitkám žalobce úvahy, na základě kterých tyto námitky neshledal důvodnými. Sám žalobce ostatně s myšlenkovými úvahami žalovaného, resp. prvoinstančního orgánu, polemizuje a shledává je nesprávnými, což rovněž vyvrací jeho závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí
17. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

18. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

19. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 19. 9. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu